

ת"פ 9886/12/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 9886-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

בשם המאשימה: עוה"ד מודיש ארדני

בשם הנאשם: עוה"ד סטלה שמענוב

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות שעניינן **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק), **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק **וכליאת שווא**, לפי סעיף 377 רישא לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 5.10.2019 בסביבות השעה 12:00, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין אשתו (להלן: המתלוננת) "בנוגע לשמן פשתן", בשעה שהשניים שהו במטבח ביתם. באותה עת שהתה בחדרה נכדתם הקטינה, ילידת שנת 2004. בשלב מסוים החל הנאשם לקלל את המתלוננת, התקרב לעברה והכה אותה באזניה באמצעות ידיו. משיצאה הנכדה מהחדר, ביקש ממנה הנאשם לעזוב את הדירה ולא לספר לאמה על שאירע. עם עזיבת הנכדה את הבית, נכנס הנאשם עם המתלוננת לחדר השינה, נעל את הדלת באמצעות מפתח, אותו המשיך לאחוז בידו, הגיף את התריסים והכה את המתלוננת באזניה באמצעות ידיו. בחלוף 40 דקות לערך, פתח הנאשם את דלת חדר השינה, הנאשם והמתלוננת יצאו מהחדר, והמתלוננת ערכה שולחן לקראת ארוחת הצהריים. במהלך דין ודברים בין השניים, שטיבו אינו ידוע, נטל הנאשם ביד אחת סכין מטבח, ובידו השנייה אחז בגרונה של המתלוננת, ותוך שהצמיד הסכין לבטנה אמר לה: "אני אהרוג אותך". בעקבות מעשי הנאשם, ברחו המתלוננת מהדירה.

3. במסגרת ההסדר הדיוני בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. בסופו של

דבר הוגשו מטעם שירות המבחן שלושה תסקירים, אליהם אתייחס בהמשך. כבר עתה ניתן לומר, שהתסקיר האחרון לא כלל המלצה להטלת עונש שיקומי.

בד בבד נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה שהנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. מטעם הנאשם הוגשו הראיות הבאות: מסמכים רפואיים על אודות מצבו של הנאשם (נ/1); חוות דעת רפואית שהגיש הנאשם לממונה על עבודות השירות (נ/2); תעודות שונות המעידות על תרומת הנאשם לחברה (הוגשו באישור דרך מערכת נט המשפט ולא סומנו).

5. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה לעונש על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל הנסיבות החמורות של העבירות. התובעת הטעימה כי לאחרונה ניכרת מגמת החמרה בענישה בעבירות אלימות במשפחה, שביטויה בהטלת עונשי מאסר בפועל ממושכים. לאור האמור, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם מחד גיסא, ולתסקירים השליליים בעניינו מאידך גיסא, ביקשה התובעת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל "בתוך המתחם ולא בתחתיתו" ולהטיל עליו בנוסף מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת, קנס והתחייבות.

6. מנגד, הדגישה ב"כ הנאשם, את התיקון לקולא שנעשה בכתב האישום ועתרה להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. לדברי הסנגורית, מדובר באדם מבוגר כבן 67, נעדר עבר פלילי, אשר במשך 40 שנות נישואיו למתלוננת מעולם לא הוגשה נגדו ולו תלונה אחת, עד לתלונה הנוכחית. הסנגורית הוסיפה כי בעת ביצוע המעשים היה הנאשם במצב נפשי אותו הגדירה כ-"מאוד משונה", בעקבות ניתוח שעבר לאחר שחלה במחלת הסרטן. הודגש כי מדובר באדם יצרני שעבד כל חייו ועודנו עובד, חרף מצבו הפיזי והנפשי. כן צוין, שהנאשם תרם רבות לחברה, ובכלל זה היה אלוף דמקה ושחמט, השתתף במונדיאל, הוציא לאור ספרים בשפה הרוסית ותרם לא אחת לעמותות שונות. לבסוף צוין שהנאשם נישא מחדש ומנהל מערכת יחסים זוגית רגועה ומספקת עם אשתו החדשה, בעוד שהקשר עם המתלוננת נותק. בנסיבות אלו, נטען שאין חשש להישנות העבירות.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, וציין שברקע למעשיו התגרות מצד המתלוננת אשר צחקה על תפקודו המיני בעקבות הניתוח שעבר. הנאשם הביע צער על "יחסו האגרסיבי" למתלוננת והדגיש כי זו הייתה הפעם הראשונה והאחרונה שנהג כך. כן ציין שהתגרש מהמתלוננת כשנה וחצי קודם לכן, ושכיום הוא חי עם משפחה חדשה, ולצד זאת שומר על קשר טוב עם ילדיו ונכדיו. הנאשם חתם את דבריו בבקשה שלא להענישו.

מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. במעשיו פגע הנאשם בשלום המתלוננת ובזכותה לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי. עבירות של אלימות בתוך המשפחה נתפסות כבעלות חומרה מיוחדת המצדיקה הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. כפי שצינתי לא אחת, הצורך בענישה מרתיעה מקבל משנה תוקף נוכח התפשטות מדאגיה של תופעת האלימות במשפחה בחברה כולה, תופעה החוצה מגזרים, דתות, ושכבות אוכלוסייה. עינינו הרואות, שתופעה זו לא פוסחת גם על אנשים מבוגרים, שלאחר שנוקטים באלימות כלפי בנות זוגם או מאיימים עליהן, משתמשים בגילם המתקדם כקרדום לחפור בו לצורך התחשבות בעונשם. לפיכך, נקבע כי ככלל יש לבכר בסוג זה של עבירות את האינטרס הציבורי שעיקרו גמול והרתעה, ולהעדיפו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. יפים בעניין זה דברי השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן, ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

10. נסיבות ביצוע העבירות בענייננו חמורות. מדובר באירוע מתגלגל הכולל שלוש אפיזודות אלימות, שבהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן אירעו על רקע של מה בכך. יוער שטענת הנאשם בדבר התגרות המתלוננת שקדמה למעשיו, לא בא זכרה בעובדות כתב האישום המתוקן, כאשר גם לשירות המבחן מסר הנאשם גרסה שונה בעניין זה. על אף שהאלימות הפיזית, כשלעצמה, אינה מצויה ברף חומרה גבוהה, הרי שהחזרתיות שבמעשים והסלמתם לאורך האירוע, עד לשיאו - איום תוך שימוש בנשק קר - מעידים על חומרה יתרה. משנה חומרה ניתן לראות בעובדה שהנאשם תקף את המתלוננת מבלי שהורתע מנוכחותה של נכדתו הקטינה בבית, ובהמשך אף דאג לוודא עמה טרם לכתה, כי לא תחשוף את מעשיו. בשלב זה לא חדל הנאשם ממעשיו, על אף שיכול היה לעשות כן, ובחר לכלוא את המתלוננת בחדר, הגיף את התריסים על מנת שלא יהיו עדים לאירוע או על מנת שקולה לא יישמע, הכה אותה בשנית ולא אפשר לה לצאת מהחדר במשך לא פחות מ-40 דקות. ניתן רק לדמיין מה חשה המתלוננת באותן דקות ארוכות בהן נותרה נעולה בחדר יחד עם הנאשם שזה עתה תקף אותה, ושהוסיף לתקוף אותה גם בתוך החדר הנעול. למרבה הצער, הנאשם לא ניצל את פרק הזמן הארוך בו שהה בחדר, ובהמשך, לאחר ששחרר את המתלוננת, את פרק הזמן בו ערכה עבורו את השולחן לקראת ארוחת הצהריים, כדי להתעשת ולחדול ממעשיו. וכך, במהלך וויכוח נוסף שהתחדש בין בני הזוג, נטל הנאשם סכין, הצמידו לבטנה של המתלוננת תוך שהוא אווז בגרונה, ואיים לרצוח אותה. האירוע הסתיים עם בריחת המתלוננת מהדירה, נסיבה המלמדת על חששה מהנאשם. בנסיבות אלו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא מוחשית ומשמעותית ביותר, זאת על אף העובדה שהמתלוננת לא נחבלה בגופה כתוצאה ממעשי הנאשם.

מדיניות הענישה

11. כאמור, על רקע עליה בשכיחות התופעה של אלימות בתוך המשפחה, בשנים האחרונות ניכרת מגמה של

החמרה במתחמי הענישה בעבירות מסוג זה, כאשר העונש בכל מקרה נקבע בהתאם לנסיבותיו [רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)]. מטעם המאשימה הוגשה פסיקה ענפה בגדרה הושתו על נאשמים עונשי מאסר בפועל בגין מקרי תקיפת בת זוג או איומים כלפי בת זוג, ואילו מטעם ההגנה הוגש גזר דין אחד, בו הוטל עונש של מאסר בעבודות שירות על נאשם שתקף את זוגתו במספר הזדמנויות ואיים עליה [ת"פ (פ"ת) 61701-07-14, מדינת ישראל נ' פלוני (12.9.2018)]. חשוב לציין שבאותו מקרה לא השתמש הנאשם בנשק קר במקביל לאיום, כפי שאירע במקרה שלפנינו.

12. מפסקי הדין הבאים, חלקם חמורים מענייננו וחלקם חמורים פחות, ובהם גם פסקי הדין שהגישה ב"כ המאשימה, ניתן לקבל אמת מידה למדיניות הענישה הנוהגת:

א. ברע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017), נדון עניינו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואיומים, שביטויים במסכת איומים ברף חומרה גבוה ובתקיפות במדרג חומרה נמוך יחסית, שכללו דחיפה ומשיכה בתנוך אוזנה של המתלוננת שעה שהייתה בהריון מתקדם. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל, עונש שאושר על ידי בית המשפט העליון.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 28500-08-14 טלה נ' מדינת ישראל (9.12.2014), אושר עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים שהוטל על נאשם שאיים בשתי הזדמנויות על זוגתו לשעבר שיהרוג אותה, ובתוך כך הגיע לדירתה וסרב לעזוב עד להגעת המשטרה. נוסף על כך אושר מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020), אושר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם שהורשע בתקיפת זוגתו במכות אגרופ, לנגד עיני ילדיהם ועוברי אורח. התקיפה הופסקה רק לאחר ששוטר הרחיק את הנאשם מהאישה. הנאשם משך את ערעורו בהמלצת בית המשפט.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.2019), נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל-10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהכה את אשתו בפניה ובגופה, באופן שגרם לה לחבלות. באותו מקרה נקבע בערכאה הדינית עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ונמצא שיש לחרוג ממנו מטעמי שיקום ובשים לב להמלצת שירות המבחן. גם במקרה זה משך הנאשם את ערעורו בהמלצת בית המשפט.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020), נדון ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו, שביטוייה בסטירה שנתן לה, כאשר בהמשך הכה אותה בכל חלקי גופה בעודה שרועה על הקרקע. בית המשפט שלערעור אישר את עונשו של הנאשם, שעמד על 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, כמו גם מתחם ענישה הנע בין "מספר חודשי מאסר בפועל" ועד ל-18 חודשים. בתוך כך, נקבע כי על בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה כי החברה לא תסבול מעשים מסוג זה.

ו. בת"פ (נת') מדינת ישראל נ' חן (1.1.2020), הורשע הנאשם על פי הודאתו בשתי עבירות איומים על בת זוגו באופן מילולי ובאמצעות סכין, הגם שהנאשם לא נופף בה אלא רק הראה אותה לבת זוגו. האירוע השני התרחש בנוכחות נכדיו. בנסיבות אותו מקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושת עונש של מאסר למשך 16 חודשים, לצד ענישה נלווית, בהתחשב במסוכנותו הגבוהה.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 46518-11-20 מדינת ישראל נ' פיליפצ'וק (12.4.2021), דנתי בעניינו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפת בת זוג. באותו מקרה איים הנאשם בפגיעה בחייה של המתלוננת, באחת הפעמים בדרך של שליחת מסרון, בעוד שהתקיפה הייתה ברף חומרה נמוך ותוך הפרת תנאי שחרור. הנאשם לא השתמש בנשק קר במהלך האירוע. בנסיבות אותו מקרה קבעתי מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הושת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי, בין היתר בהתחשב בעברו הפלילי המכביד. מן הראוי לציין שגזר הדין אינו חלוט.

13. אשר על כן, בהתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, ברצף המעשים, באיום ברצח שלווה בהצמדת סכין לבטנה של המתלוננת ואחיזה בצווארה, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שמתחם העונש לו עתרה המאשימה, הוא מתחם ראוי והולם בנסיבות העניין. אשר על כן אני קובע מתחם עונשי הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. הנאשם כבן 66, נעדר עבר פלילי, עלה לארץ בשנת 2009, כיום פנסיונר ועובד עם קשישים. לפני כשנה וחצי, לאחר כ-41 שנות נישואין, התגרשו הנאשם והמתלוננת, וכשנה לאחר מכן נישא הנאשם בשנית. כעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות. בשנת 2019 חלה הנאשם בסרטן הערמונית, ועל אף שטופל, הוא עדיין סובל מתופעות הקשורות במחלה. נוסף על כך סובל הנאשם מכאבי גב, ועובר טיפול פסיכולוגי עקב דיכאון.

הנאשם בעל תואר אקדמי בתחום הנדסת טכנולוגיה, טרם עלייתו ארצה עבד כמנהל בית ספר לספורט בתחום הדמקה ושחמט, ואף שימש כראש הקהילה היהודית בסמרקנד.

15. בעניינו של הנאשם הוגשו, כאמור, שלושה תסקירים. בתסקיר הראשון, מיום 18.10.2020, נמסר שהנאשם מזער מאחריותו לעבירות, טשטש מעורבותו, ומסר כי ברקע לעבירות אמירות פוגעניות כלפיו מצד המתלוננת. בניגוד למתואר בכתב האישום המתוקן, שלל כי הרים יד על המתלוננת, שלל שכלא אותה בחדר ומסר גרסה לא ברורה ביחס לסכין, בין היתר כי אחז בו מתוך כעס אך לא בכוונה לאיים. הנאשם שיתף כי מאז עלו הוא והמתלוננת ארצה נקלעו יחסיהם למשבר על רקע פער התרבויות בין ארץ מוצאו, שם הגבר הוא מקבל ההחלטות בבית ואלימות זוגית נסלחת, לבין ישראל בה קיים שוויון בין נשים לגברים. לדבריו, לעיתים נקט באלימות כלפי המתלוננת אשר מאז המעבר לארץ החלה להביע עמדותיה באופן נחרץ ולעמוד על זכויותיה, מה שהוביל להתדרדרות במערכת היחסים ביניהם.

שירות המבחן התרשם מנאשם שגדל והתחנך בתרבות פטריארכלית, והתנהל בדרך זו ובאופן כוחני כלפי אשתו, זאת על אף שהיה מודע לאופן ההתנהלות השונה בישראל. לאור עמדותיו הנוקשות, ובהינתן ששלל נזקקות

טיפול, נמנע שירות המבחן מהמלצה עונשית. חרף האמור, ולאחר שהסנגורית ביקשה ליתן לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול, לדבריה לאור שינוי שחל בעמדתו, נדחה הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים.

16. מתסקיר שני, נושא תאריך 17.1.2021, עולה שהנאשם מסר שהוא חש צער ואשמה בגין התנהגותו התוקפנית כלפי המתלוננת. לצד זאת, מסר כי להבנתו המתלוננת אינה יוצרת קשר עם שירות המבחן "מכיוון וחוששת שתואשם מאחר וחלק מכתב האישום הינו פרי דמיונה, בגין כך רשמה תצהיר... בו מתארת כי היא מבטלת חלק מהאשמותיה כלפיו". בשלב זה הביע הנאשם נכונות להשתלב בטיפול, במטרה לרכוש כלים שיסייעו לו להגיב באופן מתון ומכבד כלפי בת זוגו הנוכחית. מטעם זה נדחה הדיון פעם נוספת.

17. ואולם, מהתסקיר האחרון, נושא תאריך 18.5.2021, עולה שלא נרשמה כל התקדמות במצבו של הנאשם. הנאשם שולב אמנם במרכז למניעת אלימות בחולון בחודש פברואר 2021, ואף הגיע באופן סדיר למפגשים, אולם יצר רושם שהוא רואה בטיפול בעיקר אופן קשבת ומונע ממוטיבציה חיצונית, הנובעת מההליך המשפטי. עוד צוין שהנאשם אינו מכיר בדפוסיו האלימים, מייחס למתלוננת התנהלות מתוך קנאה וממניעים כלכליים, והוא אינו פנוי לבדיקה מעמיקה של התנהלותו. לפיכך, העריך המרכז שהקשר עם הנאשם עתיד להסתיים בקרוב.

בסיום התסקיר שב שירות המבחן והביע התרשמותו בדבר עמדותיו הנוקשות של הנאשם, קשייו בלקיחת אחריות והשלכתה לפתחה של המתלוננת. עוד צוין שנוכח קשיי הנאשם בהעמקת הטיפול, אין בו כדי לסייע בצמצום הסיכון הנשקף ממנו. במצב דברים זה נמנע שירות המבחן גם הפעם מהמלצה טיפולית.

18. בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, מסרה המתלוננת כי מערכת היחסים עם הנאשם התאפיינה באלימות מילולית, כלכלית ופיזית. מאז התגרשו השניים, הם אינם מצויים בקשר והיא איננה חוששת מפניו.

19. אם נסכם, התמונה העולה מתסקירי שירות המבחן היא מדאיגה. הגם שקשריו של הנאשם עם המתלוננת נותקו, הרי שהוא מצוי בקשר זוגי עם בת זוג חדשה לה נישא, כל זאת כאשר הוא לא עבר הליך שיקומי, ובשעה שהוא עדיין מחזיק באותן עמדות נוקשות ולא מקובלות בהן החזיק מאז ומעולם.

20. הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, עברו הנקי, גילו המבוגר ונסיבותיו האישיות והרפואיות לצד תרומתו לקהילה עד כה, כפי שעולה מהמסמכים השונים שהוגשו, כל אלו יישקלו לקולא בתוך מתחם הענישה שנקבע. אך מובן מאליו הוא שבהעדר הליך שיקומי, אין כל אפשרות, ואף אין הצדקה לחרוג לקולא מהמתחם שנקבע. בהינתן כלל הנסיבות שצוינו לקולא, ובשים לב לעובדה שהנאשם עתיד לרצות עונש מאסר לראשונה בחייו, מצאתי להסתפק בעונש מאסר המצוי בשליש התחתון של המתחם, גם אם לא בתחתיתו. בנקודה זו אבהיר שאלמלא מצבו הרפואי של הנאשם, שיש בו כדי להכביד על שהייתו בכלא בהשוואה לאדם בריא, היה מקום להטיל עליו עונש חמור יותר, בשים לב לכישלון ההליך השיקומי.

21. מאחר שאין במעשי הנאשם היבטים כלכליים, לא מצאתי להטיל עליו עונשים של קנס או התחייבות. לצד האמור, יהיה על הנאשם לפצות את המתלוננת, ולו באופן סמלי, על הסבל שנגרם לה.

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 7.7.2021 לא יאוחר מהשעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. מובהרת לנאשם האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787336; פקס 08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

ב. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת אלימות או איומים או החזקת סכין.

ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת 3 בכתב האישום המתוקן, בסך 5,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 6.7.2021, ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

23. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

24. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם יפקיד כל דרכון שברשותו במזכירות בית המשפט עד ליום 15.6.2021 שעה 12:00.

25. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מהליכי המעצר הקשורים לתיק זה, ישמשו לצורך הבטחת התייצבות הנאשם בשב"ס לריצוי עונשו במועד שנקבע. עם תחילת ריצוי עונש המאסר, יושב הכסף, ככל שהופקד, לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

26. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' תמוז תשפ"א, 14 יוני 2021, במעמד הצדדים.